

губата. *Л. Д.* 1876 р. 0. И отъ сяко това послѣдватъ голѣми злини и голѣми пагуби. *Зк.* 54. 2) гибель: Тази година бѣше за Българи-тъ голѣма пагуба. *Л. Д.* 1875 р. 79. от и (от) и д. (8. 222. У. "вжжж" эн по

Пагубенъ *пр.* гибельный.

Пагуръ? *с. м.* posuda limesa за kliparu (rakiju). *М.* 535. = Палуръ.

Пагамъ (*Мак.*) *м. дл.* до **ѣдигого** даюсь, попадаюсь кому (*по мнѣн. проф. М. С. Дринова* *вм.* по(х)агамъ *Мак.* = похаждамъ, но *срв.* падамъ, паждамъ): „Учи ме, мале, карай ме, Како кѣ земамъ Илинка“. Майка му веле говоре: „Синуле, сину, Стояну, Илинка до нас не па-
га“... *Пс.* 11—12. 170.

Падалище *с. с.* стойнка: Ако мъжъ-тъ страни отъ къща-та, не е ли зашто-то къща-та прилича на циганско падалище? *Л. Д.* 1875 р. 71.

Падало (*Вл.*) **Падало** (*Дрин.*) *с. с.* стойнка: „Либе Стояне, Стояне, Не давай либе хлядо, Не разбивай си дукато, На си ма, либе, закарай, На вржъхъ на Стара—планица, На кирджийско падало, Тамо ма, либе, закопай, Кога кирджии заминатъ, Они ще да ма спо-
мѣватъ, И сосъ водица прѣхъватъ. *З.* 143. Говедарско падало. *Д. р.* 3. По словамъ *проф. Дринова*, это слово встрѣчается еще въ старыхъ памятникахъ. *Сравни* падамъ во 2-мъ *знач.*

Падина *с. ж.* яма, впадина: Царвенъ дедейко въ падина лѣ-
жи?—Огания. *Ч.* 122.

Паднъ **Паднамъ** (*Мак.*) *м. сов.* **Падамъ** **Падвамъ** (*Мак.*) **Падинамъ** (*Мак.*) **Паждамъ** (*Мак. у Верб.*) **Паждинамъ** (*Мак. Шанк.*) *м. дл.*: 1) упаду, падаю (*вообще о предметахъ стоящихъ*): Чи си откупи Матиле? Се тѣмнически мастори, Чи тѣмница заправили. Девять години правили, Деня правятъ, ноца пада. *М.* 98. О *человѣкъ*: падаю *вообще*, падаю мертвымъ, убитымъ: Тука се соинналь отъ мя-
лечки нешча, тука незнаель кѣде да стѣмнитъ, тука пакъ падиналь. *Ш.* 69. Никой нема да сѣ найме, Со дедо-то да сѣ боре; Наймело сѣ кусо пегле, Грабнало сѣ со дедо-то; Ни той пада, ни той пада. *М.* 276. Що сѣ бѣе три дни и три поке, Ни Арапинъ, ни Секула падвить. *М.* 145. Та си падна умрѣла на зѣмля. *D. S.* 6, 54.—*Къ кому* либо съ *моль-бой*: На на Бога си е падналь: „Чини ме Боже Иленче, Сосъ асно слѣн-
це на чело, Сосъ месечина на гърло, Сосъ дребни звезде на снага“. *В.* 232. „Я ти падвамъ на твоя-та нога, Како сакашь така да ме губишь, Туку ти сѣ мильно молямъ“. *М.* 102. **Падинамъ метание** (*Мак.*) *припадаю* съ *мольбой* (*срвн.* чѣня, стрѣвамъ, прѣва поклонъ): Тая тога му се моледа да я простить; му падинала метани и нему и свекърве си и се кълнела оту отъ тога веке насетне кѣ я честить. *Ш.* 97. **Па-
дамъ на** (*по*) **колѣнѣ** (*син.* **колѣничѣ**) падаю на колѣни: Сите